

NATURA ȘI OMUL

Anul II • Nr. 9 • octombrie 2001 • 8 pagini • Publicație editată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

MUZEUL - ȘCOALA UNEI SINGURE MATERII

Muzeul contemporan este astăzi, mai mult ca oricând o instituție de comunicare, care trebuie să răspundă așteptărilor și nevoilor publicului - un loc de învățare și delectare, de cercetare și documentare în același timp - ESTE ȘCOALA UNEI SINGURE MATERII.

Ca instituție culturală ancorată în procesul EDUCAȚIEI PERMANENTE, cu un statut emblematic local și național - (Muzeul Omului) - privit din perspectivă instrucțional-educțională, Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova a inițiat și elaborat, începând cu acest an, ca strategie culturală, programul instrucțional-educțional "Muzeul Județean de Științele Naturii - în contextul educației permanente". Potrivit acestui program, în cadrul proiectului "Opțiuni și strategii de relaționare și cooperare în domeniul comunicare-imagine", conform obiectivelor propuse, punctul 8 se prezintă astfel: "Permanentizarea legăturii între muzeu, școli, licee, universități". Ca urmare a acestei inițiative, Muzeul Județean de Științele Naturii va putea realiza, într-o perspectivă imediată și de lungă durată, acea relaționare și cooperare permanentă și precisă cu ȘCOALA, astfel ca printr-o împletire armonioasă între cerințele extracurriculare impuse de programa școlară și oferta muzeului să dăm viață obiectivelor educaționale ce se impun într-o lume superinformaționalizată, unde ȚINTA -categoria de vârstă a tinerilor - trebuie să facă dovada unei pregătiri solide și totale.

Prof.dr. Emilia IANCU

Horoscop floral

Coada șoricelului *Achillea millefolium* (23.09-22.10)

Corespunde zodiei Balanță.

Persoanele "coada șoricelului" sunt inteligente și glumețe. Elegante și pedante, le place să fie înconjurate de obiecte frumoase și scumpe. Pentru a-și asigura bunăstarea, muncesc din greu, dar nu este nici o șansă de a deveni vreodată maniaci ai muncii. Un rol important în viața lor îl joacă relațiile cu familia și cu prietenii. În societate sunt foarte iubii, deoarece constituie sufletul oricărei întâlniri. Punctul lor slab este reprezentat de predispoziția la migrene.

pagina 2

DELTA DUNĂRII

• Protecția cadrului
natural

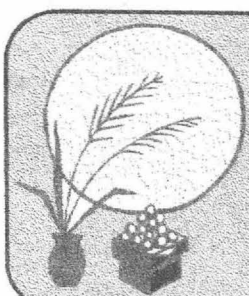
pagina 6

Koala

pagina 7

PIATRĂ • ENERGIE
SĂNĂTATE

pag. 4-5

Miracolul de lângă noi

GULIA

Brassica oleracea
fam. Brassicaceae

alte denumiri: brizbă, calarabe, vinete, curechi, gulioare, nap porcesc

Gulia este originară din specia sălbatică *Brassica rupestris*, ce crește spontan în bazinul mediteranean. Este cultivată încă din antichitate.

Ocupă suprafețe însemnate în țările din centrul și vestul Europei, Rusia și alte țări. La noi este cultivată mai mult în Transilvania, Banat, în jurul capitalei și alte orașe mari.

În stare proaspătă, conține apă

(91,7%), proteine, lipide, glucide, vitaminele B1, B2, PP, C, sodiu, potasiu, calciu, magneziu, fier, fosfor, sulf, clor.

În alimentație, se consumă în stare proaspătă sau într-o gamă variată de preparate culinare, o perioadă lungă de timp.

Sucul obținut din gulie prin centrifugare este folosit pentru tratarea bolilor de stomac. O cantitate de 120 g de gulie poate acoperi necesarul zilnic de vitamina C. De asemenea, leguma previne apariția infecțiilor, întărește inima, îmbunătățește starea generală, ajută la diminuarea stresului, are efect diuretic, fiind din acest motiv recomandată în curele de slăbire.

Daniela BOARU

Horoscop floral

Coada șoricelului

continuare din pagina 1

Planta lor îi poate ajuta, având o acțiune antiinflamatoare și relaxantă. Totuși, plantele proaspăt culese îi pot sensibiliza și, de aceea, persoanele predispuse la alergii nu trebuie să culegă coada șoricelului. Crește în lunci și pe terenurile virane. Florile au o acțiune mai puternică decât frunzele.

Ceai de coada șoricelului: se pune o linguriță rasă de flori uscate într-o cană cu apă fierbinte. Se lasă acoperită 15 minute. Se bea dimineața și seara. Reglează tensiunea, are efect antiinflamator și oprește hemoragiile interne. Are acțiune analgezică și micșorează sîngerarea în cazul menstruațiilor abundente.

Suc de coada șoricelului: planta proaspăt recoltată se pune în storcătorul de fructe. Sucul obținut se amestecă cu lapte și miere. Se bea câte o lingură, cu 1/2 oră înainte de masă.

Plante pentru sănătate...

Reumatism articular

Semințe de anason stelat (*Illicium verum*)- 20g;
Semințe de pelin (*Artemisia absinthium*) - 20g;
Frunze de trifoiște de apă (*Menyanthes trifoliata*)-20g;
Scoarță de salcie (*Salix fragilis-viminalis*)-30g;

Se fierbe o linguriță de amestec cu o cană de apă, timp de 5-10 min.

Se strecoară și se beau zilnic 3 căni cu ceai cald.

... și gătite în bucate

Salată de păpădie cu iaurt

1/2kg frunze de păpădie, 2 castraveți proaspeți (300g), 1 borcan mic de iaurt (sau smântână subțire) (150g), 3-4 fire ceapă verde, pătrunjel verde sau mărar, 1/2 linguriță sare.

Se aleg și se spală frunzele de păpădie și firele de ceapă, apoi se toacă împreună cu verdeața spălată. Castraveții se curăță de coajă și se taie felii foarte subțiri. Se amestecă toate într-un castron, se presară cu sare și se amestecă bine cu iaurt sau smântână.

PROIECTUL GENOMULUI UMAN

Genotipul uman este alcătuit din 80.000 - 100.000 de gene ce însumează în jur de 3 miliarde de nucleotide.

Această complexitate este ilustrată și de capacitatea organismului uman de a sintetiza aproximativ 80.000 de proteine diferite.

Genele umane variază între limite largi ca lungime, cuprinzând adesea sute de baze, însă doar despre aproximativ 19% din genom se știe că include secvențele codificatoare ale proteinelor (exoni). Intercalate cu genele se găsesc numeroase secvențe noninformaționale (introni). Aflarea de noi informații asupra structurii genelor și a funcțiilor acestora impunea o cunoaștere detaliată a codului genetic.

Astfel a demarat Proiectul Genomului Uman (HGP).

Inițiat în 1990 în SUA de către Department of Energy (DOE) și National Institutes of Health (NIH), beneficiind de o finanțare considerabilă (3 miliarde \$), programul a fost estimat să se întindă pe 15 ani. Obiectivele principale ale acestui program sunt: **identificarea celor aproximativ 100.000 de gene din ADN-ul uman; determinarea secvenței celor 3 miliarde de perechi de baze azotate ce alcătuiesc ADN-ul uman, cu precizia de o eroare estimată/10.000 de baze; stocarea informației obținute într-o bază de date; dezvoltarea metodelor și tehnologiilor pentru studiul acestor date; găsirea unor răspunsuri la problemele etice, legale și sociale care pot apărea în urma studiilor.**

S-a elaborat astfel un plan pus în aplicare din 1991, eșalonat pe 15 ani și care să coste în jur de un dolar pe nucleotidă. Una dintre ideile de bază era să se înceapă cu alcătuirea unei hărți a cromozomilor, pe care să fie localizate genele, prin identificarea unui marcator genetic la fiecare 2 milioane de baze. Primii doi ani au fost dedicați găsirii acestor marcatori index, apoi s-a stabilit o nouă direcție de cercetare: identificarea variațiilor individuale ale genomului uman.

Una din noile metode de cercetare o constituie studiul comparat al genotipurilor. Se fac pași importanți în biologie, savanții comparând genotipuri complete, ceea ce va duce la noi puncte

de vedere asupra evoluției biochimice, a metabolismului și a fiziologiei. De asemenea, cercetările vor duce la noi metode de analiză a proteinelor și explicarea mecanismului mutațiilor. În prezent, 18 țări participă activ la proiect. Munca a fost împărțită astfel încât fiecare grup de cercetare are de studiat câte un cromozom sau set de cromozomi. S-au încheiat acorduri pentru utilizarea unui limbaj și a unor instrumente comune pentru a ușura schimbul de informații atât de necesar. Se prevede ca până în 2009, tranzacțiile având ca obiect produse și tehnologii pe bază de ADN vor ajunge la 45 de miliarde \$ anual. De aici și atenția sporită acordată studiilor în domeniu.

Andrei GOLEA, cls. a X-a B

Virusul HIV

HIV sau virusul sistemului imunitar este pe departe cel mai cunoscut și mai temut virus la ora actuală, împreună cu SIDA sau sindromul deficienței sistemului imunitar. SIDA este cauzată de virusul HIV, care distruge sistemul de apărare al organismului. Oamenii infectați cu HIV pot trăi de obicei mulți ani fără nici un simptom al bolii, și pot arăta și se pot simți perfect normali și sănătoși. Dar orice persoană infectată cu HIV poate transmite altora virusul. SIDA este ultima etapă a infecției cu HIV. Boala apare, în medie, după 7 ani până la 10 ani, din momentul infectării

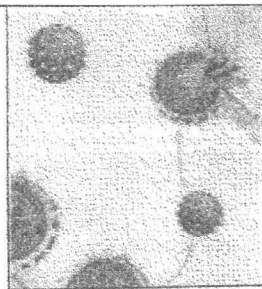
cu HIV. SIDA nu este o boală care se poate vindeca, dar s-au produs medicamente care pot menține în viață mai multă vreme bolnavii de SIDA.

Funcționarea și reproducerea virusului

HIV poate infecta doar celule care suportă molecula CD4 pe citoplasmă, una dintre acestea fiind CD4 T-Lymphocytes (o celulă albă din sânge). Ajutat de lipidele din citoplasmă, HIV se prinde și apoi se înglobează în celulă, apoi ARN-ul din nucleu se

transformă în ADN. ADN-ul astfel format intră în nucleul celulei și se atașează ADN-ului gazdă care va produce noi bucăți de

ADN de HIV. Acestea ies din nucleu, se transformă în ARN și în jurul lor se va forma nucleul virusului care apoi va părăsi celula cu o parte din membrana și citoplasma acesteia și va infecta alte celule.

Sergiu MIU, cls. a X-a A

PIATRĂ • ENERGIE • SĂNĂTATE

Istoria cristalelor

Istoria cristalelor este amplă și are mulți autori. Legende și folclorul ne trimit cu mult timp în urmă, chiar la începuturile rasei umane. Din povestirile referitoare la anticul continent al Atlantidei aflăm despre cristale care generau o energie gigantică pentru orașe întregi și cum, datorită modului abuziv în care s-au folosit aceste energii, întreaga civilizație a dispărut.

Pe vremea atlantiților, mașinile erau puse în funcțiune cu puterea minții.

Cristalele erau folosite pentru furnizarea puterii libere nelimitate. Cu ajutorul lor se transforma energia solară într-o formă de electricitate. Lentilele concave și convexe captau și transformau razele soarelui și depozitau energia într-un material lichid identificat ca fiind o soluție de cristale lichide.

Rețele mari erau destinate captării și folosirii câmpului energetic al pământului. Toate funcționau pe bază de cristale.

Folosind gândirea controlată la dirijarea modificărilor chimice ale materiei se obțineau cristale uriașe, cu forme exacte.

Chiar aspectul molecular era modificat pentru a modela și dirija energia în forme exacte.

Sunetul și lumina erau trasate în frecvențe precise nu numai fizice, dar și mentale.

Acestea erau trimise prin cristale menite să acționeze nave aeriene, marine și submarine.

Descoperirea folosirii cristalelor pentru controlarea incredibilei reacții energetice dintre materie și antima-

Expoziția "Piatră, energie, sănătate" din Sala Coloanelor a Palatului Culturii din Ploiești, poate fi vizitată până pe data de 10 noiembrie 2001, zilnic între orele 9.00-18.00, iar sâmbăta și duminica de la 9.00 la 13.00.

Expoziția este organizată de Consiliul Județean Prahova și Muzeul Județean de Științe Naturii Prahova. Cuprinde panouri cu date referitoare la geometria cristalelor, istoria cristalelor, precum și date privind cristalele și energia, cristalele și sănătatea, cristalele și zodiile.

Sunt prezentate piese din colecția de flori de mină "Mihai Viteazul" a muzeului, achiziționată de la Baia Mare în luna decembrie 2000 cu sprijinul determinant al domnului Mircea Cosma, președintele Consiliului Județean Prahova.

teriei a dat naștere zborului spațial. Când această acționare a fost legată de capacitatea cristalului de a acționa mentalul în călătoria interdimensională, s-a putut astfel zbura spre stele. Cristalele erau folosite și în construcții.

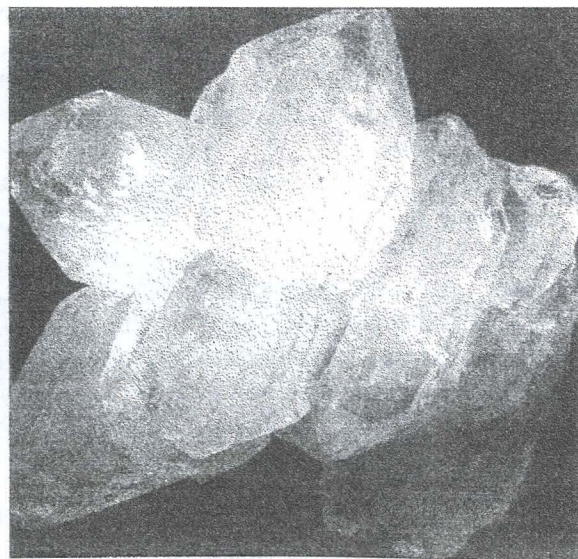
Oamenii erau așezați în cerc în jurul unui cristal. Toți erau învățați din copilărie să realizeze concentrarea perfectă. Se puteau vedea fascicule de energie străbătând mile întregi până la operatorul care ținea în mână o cutie prevăzută cu o pârghie, având în partea de sus o manetă de comandă.

Îndreptată către o piatră uriașă mișca pârghia și piatra se ridica, rămânând în aer. O comandă simplă și omul aducea piatra în fața lui.

Turnuri mari gen far au fost construite în apropierea mării. Acolo stăteau operatori care comunicau cu delfinii și balenele. Cu ajutorul lor, operatorii se îngrijeau ca bancuri de pești să aștepte năvoadele în larg.

O parte din inginerii - preoți vorbeau

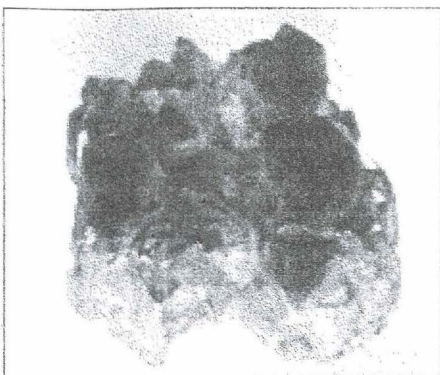
spiritelor deva ale regnurilor animal și vegetal. Cu ajutorul acestor deva s-au făcut experiențe în vederea obținerii unor forme de viață. Jumătate animale, jumătate plante, au fost create animale

cu aripi sau cu trup de pește. Unii chiar au unit animale și oameni obținând oameni-pasăre, sirene, minotauri și centauri.

Nimic nu era imposibil, deoarece cristalele i-au dat omului dominația asupra tiparelor creației. Acești oameni erau ca zeii.

PIATRĂ • ENERGIE • SĂNĂTATE

Frumoase și puternice, templele de vindecare au umplut ținutul. Aici combinarea energiilor lumii, culorii, sunetului, magnetismului și gândului erau canalizate prin cristale pentru a face vindecări miraculoase.

Atlânții stăpâneau complexitatea tuturor razelor și subrazelor de culoare și sunet. Au făcut diagramele traiectelor neurologice ale corpului omenesc. Ei cunoșteau toate canalele corpurilor energetice. Chirurgia eterică pe corpul energetic era de preferat celei pe corp fizic. Atunci când trebuia, vindecătorii preoți intrau în contact cu corpul mental al pacienților pentru a comanda celulelor să se depărteze și să expună un organ bolnav. Vaselor de sânge li se imprima închiderea. Celulele din jurul organului respectiv își micșorau aderența și împingeau organul la suprafața corpului unde vindecătorul îl prelua și îl introducea într-o cameră de întinerire. Organul refăcut era reintrodus în corp. Celulele se uneau lent, vasele de sânge trimiteau sânge în organ, iar plaga se închidea singură.

Nu se înregistra nici o suferință, sângerare, infecție sau șoc.

Unii au denaturat marea forță pozi-

tivă a cristalelor. Puterea lor a fost folosită ca să distrugă și să înrobească.

Uriașele energii eliberate au provocat dezechilibrul pământului. Un cutremur puternic a dus la distrugerea Atlantidei.

Câțiva supraviețuitori au dus cristalele în alte ținuturi.

Ei au folosit energia similară laserului pentru a tăia și îmbina piatra atât de precis încât o hârtie îndoită nu poate pătrunde printre blocurile de piatră care cântăresc tone.

Au construit baza din granit, știind că greutatea pietrelor de deasupra va comprima cuarțul din el, obținând un câmp energetic pe care l-au folosit apoi la vindecare, întinerire și ceremonii religioase. Au acoperit cu gresie și calcedonie pentru a obține un rezonator, deasupra au pus un cuarț pur. Cu acest transmîțător gigantic au putut menține o comunicare limitată cu prietenii din Pleiade sau alte sisteme stelare.

Oriunde au mers, supraviețuitorii au lăsat dovezi. Le-au lăsat sub Marea Piramidă din Egipt, în peșterile din Munții Tibetului și în piramidele din China, America de Sud și America de Nord. Vârfurile munților din toată lumea păstrează și ele depozitele lor. Au lăsat tăblițe de piatră lucrate de mâna omului, grele ca diamantele. Au lăsat cărți de aur și mii de cristale.

Adevărata informație a stat în cristale, unde a fost stocată sub formă de holograme cunoașterea de 200.000 de ani a uneia dintre cele mai puternice civilizații de pe pământ. Aceste cristale vor fi găsite și descifrate înainte de sfârșitul acestui secol.

Rodica VASILE

CRISTALELE ȘI SEMNELE ZODIACALE

Diferitele varietăți de cristale, cu diferite forme și culori au fost asociate din cele mai vechi timpuri anumitor zodii cu anumite particularități fizice, temperamentale etc. Iată corespondența dintre pietre și zodii sugerată de H. Brusius (1988):

BERBEC (21.III - 20.IV) - diamant, hematit, ametist, carneol, granat, rubin.

TAUR (21.IV-20.V) - safir, carneol, cuarț roz, agat, smarald, turmalină, zircon.

GEMENI (21.V - 21.VI) - calcedonie, beril, topaz, ochi de tigru, carneol, agat, agvamarin.

RAC (22.VI - 22.VII) - smarald, crisopaz, aventurin, opal, perla, piatra lunii.

LEU (23.VII - 23.VIII) - rubin, crisolite de stânci, topaz, ochi de tigru, chihlimbar, crisoberil, diamant.

FECIOARĂ (24.VIII - 23.IX) - topaz, jasp, nefrit, carneol, agat galben, safir galben.

BALANȚĂ (24.IX - 23.X) - acvamarin, topaz, opal, coral, lapis lazuli.

SCORPION (24.X - 22.XI) - granat, carneol, sardonix, topaz, turmalină.

SĂGETĂTOR (23.XI - 21.XII) - turcoază, calcedonie, topaz, peridot (crisolite), safir, lapis lazuli.

CAPRICORN (22.XII - 20.I) - onix, crisopaz, rubin, ochi de pisică, malachit, spinel albastru.

VĂRSĂTOR (21.I - 19.II) - ametist, turcoază, ochi de șoim, granat, zircon, acvamarin.

PEȘTI (20.II - 20.III) - coral, ametist, safir, peridot (crisolite), piatra lunii.

Astrologii au răspunsuri clare pentru purtarea cristalelor, dar alegerea cristalului poate fi făcută în funcție de intuiție, de fiecare persoană în parte.

În cadrul continentului european, Delta Dunării își păstrează în mare măsură biotopul natural, având astfel o însemnătate excepțională sub raport ornitologic și al factorilor morfologici și climatici care au făcut din ea o imensă rezervație, cu multe specii de animale și vegetale rare. În scopul menținerii cadrului natural al Deltei Dunării, în urma cercetărilor de specialitate s-a stabilit ca întreaga activitate de cercetare și exploatare economică a acesteia să se facă prin respectarea cu strictețe a echilibrului său ecologic. Un prim pas pe această linie s-a făcut prin delimi-

DELTA DUNĂRII

- Protecția cadrului natural -

tarea în cadrul teritoriului deltei a trei mari rezervații naturale, care ocupă circa o zecime din suprafața deltei, cuprinzând formațiuni geologice și geografice, asociații vegetale caracteristice, precum și a unor refugii și locuri de cuibărit și de popas pentru păsările migratoare. Rezervațiile naturale, în suprafață de 41.500 ha, au fost delimitate în cele trei biotopuri diferite ale deltei, și anume: în delta fluvială, în delta maritimă și complexul lagunar Razelm - Sinoie. Rezervațiile naturale Roșca-Buhaiova-Hrecișca și Letea, alături de Parcul Național Retezat și Pietrosu Mare al Rodnei au fost incluse în rețeaua mondială a rezervațiilor biosferei, care numără acum circa 200 de ecosisteme reprezentative de pe toate continentele lumii. Această decizie a fost luată în cadrul internațional de studii "Omul și biosfera" de pe lângă UNESCO, ca o

recunoaștere a importanței științifice excepționale a rezervațiilor naturale românești, a bogăției și varietății elementelor de floră și faună care au permis viața aici din timpuri imemorabile. Având în vedere raritatea unora dintre speciile de animale și păsări care trăiesc în deltă, precum și interesul lor științific, acestea au fost declarate monumente ale naturii sau ocrotite prin lege, printre ele numărându-se: lopătarul, egreta mare și egreta mică, pelicanul, călifarul, călăliga, ciocântorsul, dropia, spârcaciul, lebăda. Protejarea acestor teritorii ale deltei, a unor specii de animale și păsări a făcut ca aici să se mențină în mare măsură echilibrul natural. Cu toate acestea, viața în rezervații este influențată de orice modificare importantă survenită în întregul sistem ecologic deltaic.

Meda Maria MATACHE, cls. a VIII-a A

Plantele carnivore

Plantele carnivore par a fi doar roadele unei imaginații bogate, deși sunt foarte reale și surprinzător de frecvente. Sunt grupate în 6 familii, care cuprind 450 de specii, pu-tând fi găsite în toate părțile Globului, în medii de viață variate. Mecanismele de capturare a hranei sunt diferite, deosebindu-se 5 tipuri: capcană-ulcior, capcană plesnitoare, capcană adezivă, capcană veziculară, capcană-vârșă, dar între tipul de capcană și familia din care fac parte nu există nici o legătură.

Ulcioare

Plantele care aparțin acestei categorii reușesc să atragă prada prin tot felul de șiretlicuri. Unele atrag insectele prin colorația marginilor și a pereților interni, altele prin seva dulce. Plantele din genul *Sarracenia* au frunzele sub formă de ulcior, prevăzute la margini cu niște peri orientați în jos: aceștia împiedică insectele să se prindă de margini și să evadeze. Un alt motiv pentru care victima plantei nu evadează este faptul că seva dul-

ce conține substanțe narcotice, care amețesc prada. Glandele minuscule aflate în pereții interiori ai ulciorului secretă enzime, care accelerează descompunerea corpului insectei. Câteva insecte reușesc să supraviețuiască în ulcior. Larvele unei specii de țânțari *Wyomyia smithii*, de fapt trăiesc în ulciorul plantei *Sarracenia purpurea*, formele adulte intrând și ieșind fără probleme. Specia de păianjen *Misumenops nepenthicola* este un locuitor frecvent al ulcioarelor.

Răzvan RADU, cls. a -IX-a B

Musca plimbându-se pe marginea ulciorului plantei *Sarracenia drummondi* riscă să fie prinsă în capcana morții.

Koala

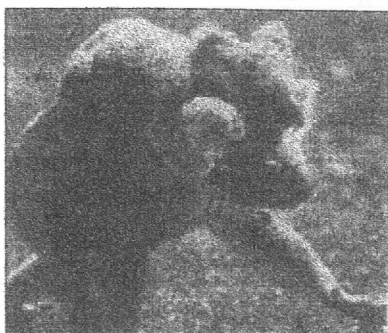
Sângele ursuleților nu poate fi deosebit de cel uman. Are musculatura foarte bine dezvoltată, iar când temperaturile cresc peste 25-30 grade Celsius își schimbă temperatura corpu-

lui și culoarea blănii.

La naștere, puiul are 19 mm lungime și 0,5 mm lățime. La 36 de săptămâni, puiul are 1 kg și nu mai intră în marsupiu decât în caz de pericol. Petrece mult timp

pe spatele mamei, dar se întoarce sub burta ei pe timp de ploaie, frig sau atunci când doarme.

Se desparte definitiv de mamă la 44 de săptămâni. De la vârsta de 48 de săptămâni nu mai

crește și are 2 kg. La această vârstă, mama și puiul se văd foarte rar, dormind spate în spate.

Ursuleții koala nu trăiesc în familie. Dorm 18 ore pe zi și au multă energie. Apa necesară și-o procură din frunze.

Andreea STĂNESCU,
cls. a VII-a A

Este țestoasa animalul potrivit pentru voi?

Desigur, dacă o luați de pe stradă, dacă v-o aduce un prieten sau dacă vă treziți cu o broască țestoasă din orice alt motiv, atunci această întrebare este inutilă.

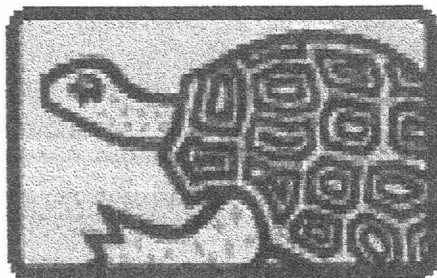
Unor țestoase le place să le fie mângâiate capul sau carapacea, dar majoritatea preferă să nu fie atinse sau ținute în mână. Ca și animal de companie, dintre țestoase în primul rând ne gândim la cele de apă. Ele vor învăța să vă recunoască, își vor pierde frica și vor mânca din mâna voastră.

Țestoasele trăiesc 40 de ani sau chiar mai mult și cresc pe tot parcursul vieții lor.

O țestoasă de talie mică are nevoie de un acvariu de cel puțin 80 de litri pentru a fi fericită.

Vă ia cam o oră pe săptămână să-i curățați amănunțit locul în care stă și

10 minute pe zi pentru a-i da de mâncare și a-i observa comportamentul. Se mai adaugă apoi vizitele ocazionale pe

care trebuie să le faceți veterinarului.

Mâncarea vă costă cam 200-300 de mii de lei pe lună. Un acvariu inițial costă un milion sau chiar mai mult.

Pentru un acvariu interior, majoritatea banilor vor fi cheltuiți pe lampa fluorescentă pentru reptile, filtre de apă, încălzitor.

În mare, bugetul ar fi cam de 10-25 de mii de lei pe zi pentru un exemplar.

Deși țestoasele sunt destul de ieftine la cumpărare, când se îmbolnăvesc tratamentul lor poate costa la fel de mult ca al unui câine sau al unei pisici.

Deși suferă în liniște, ele simt durerea la fel ca oricare creatură.

Țestoasele capturate din sălbăcie adesea au tot felul de paraziți, dar și cele crescute în captivitate pot avea. Ocazional, pot avea salmonela, mai ales dacă au fost hrănite cu carne de pui crudă. Trebuie întotdeauna să vă spălați pe mâini cu un săpun antibacterial după ce ați pus mâna pe țestoasă sau în apa în care stă și să nu vă puneți mâinile pe față. Nu o pupați. O igienă adecvată e suficientă pentru a reduce la minim riscurile.

Mihai FILONEANU, cls. a VII-a D

Grădina - un colț de Rai

Oamenii au fost mereu dornici să aibă pe Pământ un colț de Rai. Grădina este o imagine a sufletului, un tainic vis devenit realitate prin lucrarea mâinilor și a naturii. Ca și trupul, sufletul nostru se hrănește cu roadele ei.

Priviți o floare: ea vorbește prin culorile, forma și parfumul ei, astfel încât starea noastră interioară se transformă, o pace se așterne peste suflet; se deschide și el ca o floare, pentru a oferi iubirea sa.

GRĂDINILE JAPONEZE (II)

La sfârșitul secolului XVI, perioada Momoyama, arta grădinilor japoneze este influențată de către pictorii peisagiști, o perioadă caracterizată prin eliberarea de influențele unor stiluri proprii, mai expresioniste, cunoscute sub diferite nume: Shin (infinitul), Gyo (intermediar) și So (dur sau aspru).

Nici în Japonia nu au lipsit acele grădini "vizuale" sau "de iluzie", în care apa, deși lipsea, era sugerată prin modul de așezare a

nisipului și a rocilor contorsionate.

La japonezi, acestea aveau dimensiuni cu mult mai mici, purtând denumirea de Kara-San-Sui.

De exemplu, în grădina de lângă templul Kzuanjii din Kzoto, iluzia pe care o oferea aranjarea pietrelor din "lac" lăsa impresia unei tigroaice cu puiul ei, care căuta să scape prin înot de la înec, dintr-o apă ce de fapt nu exista.

În etapa următoare (sec. XVII-XIX), după ce capitala se mută la Edo, centrul artelor se transferă de la Kzoto.

În grădini apar scene naturale. După 1870, apar primele grădini publice; din pur religioase ele iau un caracter mai profan, utilitar.

Odată cu abolirea feudalismului, în 1868, și prin proclamația de la 1873, grădinile japoneze încep să se modernizeze.

În ele se introduce gazonul, ca un nou element de decor.

(va urma)

Daniela URSU

Știați că...

• Depunerile de scoici în timpul unui singur an, pe fundul unui vas, poate să-i modifice atât de mult direcția de navigare, încât să-i producă o creștere a consumului de combustibil de până la 40% ?

Pentru a preveni acest fapt, proprietarii de nave aplică o vopsea specială "anti-murdărie" sub linia de plutire a vaselor.

Metoda aceasta este puternic combătută de multe grupări ecologiste marine.

Adela MARINESCU,
cls. a IX-a B

NATURA ȘI OMUL

Publicație editată de MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA

Apare sub îngrijirea unui colectiv de specialiști

coordonat de
Emilia IANCU,

Director al Muzeului Județean
de Științele Naturii Prahova

Redactor șef:

Roxana MANOLACHE

Adresa redacției:

Str. Sbt. Erou Călin Cătălin

nr. 1 - Palatul Culturii -

Ploiești, 2000, jud. Prahova

Tel.: 044-123719; Fax: 111970

Tipărit la

EDITURA BIOEDIT

a Muzeului Județean de
Științele Naturii Prahova

